

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 11. 2019, č. j. 30 A 96/2019 - 47,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil u Krajského soudu v Brně samostatnými žalobami proti usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 4. 4. 2019, č. j. 7 As 93/2019 - 7, ze dne 29. 5. 2019, č. j. 8 As 158/2019 - 13, ze dne 6. 6. 2019, č. j. 7 As 122/2019 - 6, ze dne 21. 5. 2019, č. j. 4 As 169/2019 - 7, ze dne 20. 5. 2019, č. j. 4 As 170/2019 - 7, ze dne 13. 6. 2019, č. j. 9 As 182/2019 -8, ze dne 12. 6. 2019, č. j. 6 As 111/2019 - 6, ze dne 12. 6. 2019, č. j. 10 As 199/2019 - 9, ze dne 12. 6. 2019, č. j. 10 As 200/2019 - 9 a ze dne 12. 6. 2019, č. j. 10 As 205/2019 - 9. Usnesením ze dne 27. 11. 2019, č. j. 30 A 96/2019 - 47, krajský soud spojil tyto žaloby vedené pod sp. zn. 30 A 96/2019, sp. zn. 30 A 107/2019, sp. zn. 30 A 108/2019, sp. zn. 30 A 109/2019, sp. zn. 30 A 110/2019, sp. zn. 30 A 111/2019, sp. zn. 30 A 113/2019, sp. zn. 30 A 114/2019, sp. zn. 30 A 115/2019 a sp. zn. 30 A 116/2019, ke společnému projednání a odmítl je pro jejich nepřijatelnost.

[2] Žalobce podal obsahově totožné kasační stížnosti směřující proti v záhlaví uvedenému usnesení a proti neexistujícím usnesením v každé další věci vedené pod výše vyjmenovanými sp. zn. Nicméně jak již bylo uvedeno, vyjmenované věci krajský soud spojil ke společnému projednání a rozhodl o nich jedním, v záhlaví uvedeným usnesením. Všechna žalobcova podání tedy směřují proti tomuto jednomu usnesení a jedná se o jednu kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřijatelná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví. Jako takovou je třeba ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2005 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) ve spojení s § 120 téhož zákona (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017 - 10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 - 10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017 - 11, ze dne 9. 11. 2017, č. j. 4 As 216/2017 - 13, či ze dne 29. 11. 2017, č. j. 7 As 359/2017 - 17). Ostatně stěžovatel

nesplnil ani podmínku povinného zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), což má rovněž za následek nutnost odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v návaznosti na § 120 téhož zákona (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 8 As 22/2019 - 9, ze dne 12. 2. 2019, č. j. 8 As 23/2019 - 19, ze dne 19. 12. 2018, č. j. 8 As 390/2018 - 9, ze dne 12. 12. 2018, č. j. 8 As 379/2018 - 8). Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout.

[4] S ohledem na výše uvedené se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat námitkami obsaženými v kasační stížnosti vč. namítané záměny žalovaného (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 8 As 1/2017 - 10, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 8 As 7/2017 - 8, či ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 126/2017 - 9). Při určení žalovaného je podstatné, že „*v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Je tedy věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce.*“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 - 56, publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS). Krajský soud tedy nepochybil, pokud odhlédl od označení žalovaného obsaženého v žalobě a toho v napadeném usnesení označil v souladu se zákonem.

[5] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu